

Sygn. akt III PK 115/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Gersdorf

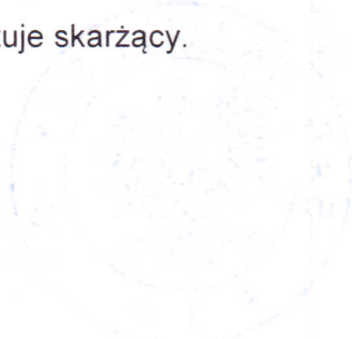
w sprawie z powództwa Bogdana Sawickiego
przeciwko Zespołowi Szkół Ogólnokształcących w Mogielnicy
o przywrócenie do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 11 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Radomiu
z dnia 27 maja 2013 r., sygn. akt VI Pa 10/13,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zespół Szkół Ogólnokształcących w Mogielnicy jako strona pozwana złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2013 r., VI Pa 10/13.

Sprawa dotyczy w efekcie ochrony trwałości stosunku pracy radnego. Wszystkie inne okoliczności zwolnienia powoda z pracy nie mają znaczenia zasadniczego dla ferowania wyroku, skoro powód piastował funkcję radnego, a wypowiedziano mu stosunek pracy bez zgody rady. Sądy *meritii* przywróciły powoda do pracy, biorąc jednak pod uwagę także inne okoliczności sprawy, z którymi polemizuje skarżący.

Skargę kasacyjną pozwany oparł na zarzucie naruszenia prawa materialnego (art. 9b ust. 4 pkt 3 Karty nauczyciela i art. 20 ust. 1 pkt 2 tej ustawy) oraz na zarzucie naruszenia art. 228 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.

Skarżący wskazał, iż skarga jest oczywiście zasadna a ponadto sprawa zrodziła pytanie prawne o wyjaśnienie pojęcia „zmiana planu nauczania” z art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania.

Nie należy uznawać, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Sąd Najwyższy nie dopatruje się w najmniejszym stopniu naruszenia w zaskarżonym orzeczeniu norm prawnych, które uzasadniałyby skargę kasacyjną w sposób oczywisty. Należy przypomnieć, że naruszenia tego rodzaju nie mogą przecież budzić wątpliwości i dawać się dostrzec przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 lipca 2007 r. sygn. I PK 113/07). Okoliczność taka w żadnej mierze nie zachodzi w niniejszym postępowaniu. Skarżący kreuje na kanwie sporu zagadnienie prawne, co powoduje, iż zaprzecza też by skarga była oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie prawa. Albo występuje w sprawie zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, albo skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na poważne naruszenia.

Przedstawione pytanie do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy nie zawiera żadnego problemu ogólnej natury ogólnej. Przede wszystkim jednak zakres zaskarżenia nie kwestionuje podstawowego argumentu świadczącego o ochronie powoda i niemożliwości jego zwolnienia z pracy bez uzyskania zgody rady. Powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie, iż radny zwolniony z pracy wbrew zakazowi ma prawo do przywrócenia do pracy i to niezależnie od tego, czy pracodawca wiedział o przysługującym mu uprawnieniu, czy też wiedzy tej był pozbawiony.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Za zgodność z oryginałem
Kierownik Sądowego Wydziału